

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τρόποι με τους οποίους, σύμφωνα με την αρθρογράφο στο Κείμενο 1, αναπαράγονται από την τηλεόραση κυρίως - και γενικότερα από τη βιομηχανία των ΜΜΕ - τα στερεότυπα που σχετίζονται με τα δύο φύλα:

- Όμορφες γυναίκες προβάλλουν μέσα από τις διαφημίσεις διάφορα προϊόντα
- Εικόνες γυναικών σε επιτηδευμένες στάσεις παρουσιάζονται σε περιοδικά
- Εντυπωσιακοί τίτλοι με σεξιστικό περιεχόμενο στον Τύπο
- Γυναίκες που απλά πλαισιώνουν ενημερωτικές εκπομπές
- Ακόμη και ο πολιτικός λόγος είναι γεμάτος από σεξιστικές αναφορές σε διάφορες τηλεοπτικές συζητήσεις

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η επιλογή της αρθρογράφου να οργανώσει τον λόγο της στις δύο πρώτες παραγράφους του κειμένου με παραδείγματα στοχεύει:

- Στην εισαγωγή στο θέμα.
- Στην προσοχή και το ενδιαφέρον του αναγνώστη.
- Στην αναλυτική έκθεση της κατάστασης, προκειμένου να γίνει πιο σαφές το θέμα.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. γ
2. δ
3. β
4. α

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ο τρόπος με τον οποίο το ποιητικό υποκείμενο προσεγγίζει το άγαλμα είναι διαφορετικός από αυτόν των άλλων ανθρώπων, όπως αποτυπώνεται με την αντίθεση: «Όλοι σε λένε κατευθείαν άγαλμα, εγώ σε προσφωνώ γυναίκα κατευθείαν», αντίθεση που επαναλαμβάνεται, για να γίνει πιο emphaticή η διαφοροποίηση. Για το ποιητικό υποκείμενο το άγαλμα συμβολίζει τη γυναίκα, που είναι δέσμια των κοινωνικών συνθηκών διαχρονικά, θύμα εκμετάλλευσης και κοινωνικής καταπίεσης. Αυτό το νόημα αποδίδεται με ιδιαίτερα εκφραστικό τρόπο σε αρκετούς στίχους του ποιήματος, με φράσεις όπως: «δεμένα είναι πισθάγκωνα τα χέρια σου», «την αγωνία του αιχμάλωτου» (η επανάληψη της λέξης «αιχμάλωτος» και στη συνέχεια του ποιήματος αποδίδει emphaticά την κατάσταση ομηρείας της γυναίκας για το ποιητικό υποκείμενο), «Δεν μπορείς ούτε μια βροχή να ζυγίσεις στο χέρι σου, ούτε μια ελαφριά μαργαρίτα. Δεμένα είναι τα χέρια σου.», «κι υπόσχονται οι γοφοί σου ευγονία αγαλμάτων» κ.ά.

Η ποιητική αφήγηση δημιουργεί πολλές σκέψεις και συναισθήματα στον αναγνώστη που μπορούν να εκφραστούν ανάλογα, καθώς και η ποιητική φωνή εξωτερικεύει με έντονα συναισθηματικό τρόπο τις δικές της σκέψεις και συναισθήματα.